

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-01054/22-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), vydává dne 28. dubna 2022 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento příkaz:

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť opakovaně šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení formou SMS, jejichž předmětem byla nabídka finančních služeb a půjček s odkazem na webové stránky , v postavení subjektu, v jehož prospěch byla obchodní sdělení zasílána, a to:

- dne 14. května 2021 z telefonního čísla na telefonní číslo s odkazem na a textem obchodního *sdělení*
- dne 27. května 2021 z telefonního čísla na telefonní číslo s odkazem na a textem obchodního *sdělení*
- dne 8. června 2021 z telefonního čísla na telefonní číslo s odkazem na a textem obchodního *sdělení*
- dne 8. července 2021 z telefonního čísla na telefonní číslo s odkazem na a textem obchodního *sdělení* „“

- dne 28. srpna 2021 z telefonního čísla [REDAKCE] na telefonní číslo [REDAKCE] s odkazem na [REDAKCE] a textem obchodního sdělení [REDAKCE]
- dne 10. srpna 2021 z telefonního čísla [REDAKCE] na telefonní číslo [REDAKCE] s odkazem na [REDAKCE] a textem obchodního sdělení „ [REDAKCE]

příčemž adresáti shora uvedených obchodních sdělení zaslaných formou SMS nedali obviněné souhlas se zasíláním obchodních sdělení a nejsou zákazníky ani registrovanými uživateli odesílatele,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas,

a dále

- II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 4 zákona č. 480/2004 Sb., neboť šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení formou SMS (viz výrok I.) ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb.,

která neobsahovala platnou adresu, na niž by adresát mohl přímo a účinně odeslat žádost o ukončení takové komunikace,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost zaslat obchodní sdělení s platnou adresou, na kterou by mohli adresáti přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si nepřejí, aby jim byly obchodní informace nadále zasílány,

- III. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 10.000 Kč
(slovy deset tisíc korun českých)

splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro zahájení tohoto řízení je písemný materiál, který byl shromážděn v rámci kontroly sp. zn. UOOU-02293/21 provedené u [REDAKCE] Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) ve dnech 13. září 2021 až 10. března 2022, včetně podnětů zaslaných Úřadu. Obsahem předmětných obchodních sdělení zasílaných

formou SMS byly nabídky finančních služeb a půjček s odkazem na webové stránky [REDAKCE], blíže specifikované ve výroku I. tohoto příkazu. Námitky proti protokolu o kontrole čj. UOOU-02293/21-23 nebyly kontrolovanou osobou podány.

K předmětu řízení správní orgán konstatuje, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost.

Zprávy šířené prostřednictvím elektronické pošty formou SMS, tak jak jsou specifikovány ve výroku I. měly dle správního orgánu podle jejich obsahů bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovaly nabídky finančních služeb a půjček spolu s odkazem na [REDAKCE], které v době předmětných rozesílek obchodních sdělení provozovala, ale i nadále provozuje, obviněná společnost. Současně je nepochybné, že obviněná obchodní sdělení šířila opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou.

Správní orgán uvádí, že dle výpisu z www.nic.cz je držitelem doménového jména [REDAKCE] a provozovatelem webových stránek [REDAKCE] je obviněná [REDAKCE], tedy [REDAKCE]. Předmětná obchodní sdělení byla zasílána z různých telefonních čísel, konkrétně [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE].

K výroku I. správní orgán uvádí, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že

mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Souhlas se zasláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (širitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Pro úplnost je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46 ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí souhlas se zasláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Obviněná **XXXXXXXXXX** uvedla, že samotné odeslání předmětných obchodních sdělení pro ni zajišťovala společnost **XXXXXXXXXX, s.r.o. XXXXXXXX** na základě smlouvy o marketingové spolupráci **XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX**. Z příslušné smlouvy o marketingové spolupráci je patrné, že tato společnost měla kromě jiných služeb provádět i rozesílání marketingových SMS ze své klientské databáze. Dále obviněná společnost uvedla, že poradenství dle smlouvy se společností **XXXXXXXXXXXX** probíhalo na informační schůzce při podpisu smlouvy a dále asi 2x telefonicky a týkalo se načasování rozesílek marketingových sdělení a jejich obsahu. Informací na kolik telefonních čísel byla obchodní sdělení rozesílána obviněná nedisponuje. Uvedla, že od společností **XXXXXXXXXXXX** nedostávala ani žádný finální report, byť o něj několikrát žádala, několikrát též v průběhu roku 2021 reklamovala poskytované služby, a nakonec spolupráci ukončila, a **XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX**. Obviněná **XXXXXXXXXX** též doložila texty obchodních sdělení, které byly v rámci spolupráce odsouhlaseny. Správní orgán k tomu uvádí, že tyto texty odpovídají textům obchodních sdělení uvedených ve výroku I.

Společnost **XXXXXXXXXXXX** byla v rámci kontroly oslovena s žádostí o součinnost a výzvou, kdy na obě tyto písemnosti nebylo nikterak reagováno. Za neposkytnutí příslušné součinnosti v rámci probíhající kontroly jí byla uložena pořádková pokuta (čj. UOOU-00223/22-4).

Správní orgán k tomu uvádí, že za šíření obchodních sdělení je odpovědný jak faktický odesílatel obchodních sdělení, tak ale také subjekt, v jehož prospěch byla obchodní sdělení zasílána, resp. šířena. Veřejnoprávní odpovědnost za přestupek dle § 11 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb. je formulována jako objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za následek (šíření nevyžádaných obchodních sdělení), kdy ve vztahu k právnické osobě není třeba zkoumat zavinění vzniklého protiprávního stavu a není možné se této odpovědnosti zprostit prostým přenesením na jinou osobu prostředky soukromého práva. Právě z tohoto důvodu a z důvodu naplnění vůle zákonodárce, tj. chránit soukromí v co nejširší možné míře, je třeba za širitelů obchodních sdělení považovat také ty osoby, které k faktickému odeslání udělily pokyn, příkaz, uzavřely smlouvu či jiným způsobem faktické odeslání obchodních sdělení iniciovaly. Proto je třeba, aby si širitelé obchodních sdělení, ať už jde o zadavatele (objednatele) či faktické rozesílatele, vždy dostatečně prověřili, zda adresáti obchodních

sdělení udělili souhlas pro taková zasílání, resp. v obecnosti, zda rozesílka probíhá zákonným způsobem. Společnosti v jejichž prospěch byla obchodní sdělení odesílána se tak nezbavují své odpovědnosti, naopak tyto musí být i přesto schopny doložit souhlasy adresátů obchodních sdělení, nebo musí být schopny zajistit tyto souhlasy prostřednictvím společnosti, která obchodní sdělení odeslala. Nelze tedy spoléhat pouze na případné ujištění rozesílací společnosti, že patřičnými souhlasy disponuje. K tomu kontrolující odkazuje na rozhodnutí Městského soudu v Praze, pod čj. č. j. 14 A 242/2018–29.

Na okraj lze dodat, že náhradu škody za tento veřejnoprávní delikt lze regresem požadovat po tom, komu bylo odeslání obchodních sdělení zadáno, případně přímo po samotném odesílateli předmětných obchodních sdělení. Tato skutečnost však zadavatele (toho v čí prospěch jsou obchodní sdělení rozesílána) veřejnoprávní odpovědnosti za spáchaný přestupek nezbavuje.

Obviněná společnost nedoložila právní tituly (tedy souhlas se zasíláním obchodních sdělení či zákaznický vztah) pro obchodní sdělení, která byla v její prospěch zasílána, a která jsou uvedena ve výroku I., a to ani prostřednictvím společnosti [REDAKCE], která byla na základě smlouvy faktickým odesílatelem předmětných obchodních sdělení. Obviněná společnost uvedla, že poté, co několikrát služby společnosti [REDAKCE] reklamovala, ukončila s ní nakonec spolupráci. Tato skutečnost bude správním orgánem zhodnocena při ukládání sankce, jako skutečnost polehčující, nelze ji však brát jako vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku bylo zabráněno, a to z důvodu, že podmínky pro dané rozesílky, které realizovala společnost [REDAKCE] měly být nastaveny hned od počátku tak, aby obviněná věděla, na jaká telefonní čísla budou obchodní sdělení zasílána a měla si hned v počátku ověřit i příslušné právní tituly pro dané rozesílky.

Vzhledem ke všemu shora uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná [REDAKCE] svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku II. správní orgán uvádí, že každé obchodní sdělení musí obsahovat platnou adresu, na niž by adresát mohl přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si nepřeje, aby mu byly obchodní informace odesílatelem nadále zasílány (viz § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb.).

Obchodní sdělení (viz výrok I.) byla obviněnou společností šířena formou SMS s konkrétním textem sdělení [REDAKCE]

K tomu správní orgán uvádí, že důležitým znakem uvedeným v § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb., je především pojem „přímo a účinně“. Ten je nutno vykládat tak, že od okamžiku, kdy je odesílateli obchodních sdělení doručen tento projev vůle adresáta, nesmí již být zasílána žádná další obchodní sdělení. Předmětná obchodní sdělení však neobsahovala

žádné zmínky o této možnosti, neuváděla žádnou adresu (číslo), na které lze zasílání obchodních sdělení odmítnout. V rámci této problematiky dále správní orgán odkazuje na často kladené otázky, umístěné na webu Úřadu, a to pod odkazem <https://www.uoou.cz/casto-kladene-otazky-k-zakonu-c-480-2004-sb/ds-5494/archiv=0&p1=1493>.

Správní orgán považuje za nepřípustné chtít po adresátovi, aby zkoušel, např. odeslat odpověď na obdrženou SMS zprávu týkající se odvolání jeho souhlasu se zasíláním podobných zpráv, a čekat, zda tento způsob je opravdu ten správný a odesílatelem nastavený. Obviněná společnost má tedy dle správního orgánu povinnost informovat o tom, jak mají adresáti možnost souhlas odmítnout, zvláště pokud se jedná o různé subjekty (a to faktický odesílatel, tak ten, v čí prospěch jsou obchodních sdělení zasílána). Proto je třeba považovat obsah předmětných obchodních sdělení zaslaných formou SMS zpráv, co se týče možnosti odhlášení se ze zasílání dalších obchodních sdělení, za nedostatečný.

Správní orgán má tak za prokázané, že se obviněná svým jednáním dopustila též přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 4, neboť šířila obchodní sdělení formou SMS, která neobsahovala platnou adresu, na niž by adresát mohl odeslat žádost o ukončení takové komunikace.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprůšněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasů adresátů, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona). Správní orgán vyhodnotil, že rozsah následku přestupku není značný s ohledem na pochybení pouze ve vztahu k šesti adresátům. Ve smyslu § 40 přezkoumal správní orgán jednání obviněné také z hlediska přitěžujících okolností a dospěl k závěru, že obviněná spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) cit. zákona), konkrétně přestupky dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 a 4 zákona č. 480/2004 Sb. Jako k polehčující okolnosti ve smyslu § 39 zákona č. 250/2016 Sb. bylo správním orgánem přihlédnuto ke skutečnosti, že již v průběhu kontroly v roce 2021 ukončila obviněná společnost spolupráci se společností , a také ke skutečnosti, že

v současné době nejsou Úřadu pro ochranu osobních údajů doručeny žádné nové stížnosti týkající se zasílání obchodních sdělení formou SMS, obviněnou společností.

Ke správní sankci uvedené v tomto příkazu správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133. Správní orgán však nenalezl na www.justice.cz žádné informace o hospodaření (účetní závěrku ani rozvahu) obviněné. Správní orgán tak nemohl přihlédnout k údajům o hospodaření, neboť je nemá správní orgán k dispozici a na www.justice.cz nejsou obviněnou zveřejněny.

Správní orgán tak považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná společnost porušila svým jednáním povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, a povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost uvádět u zasílaných obchodních sdělení platnou adresu, na kterou je možné přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si adresáti nepřejí další zasílání obchodních sdělení, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 28. dubna 2022

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(podepsáno elektronicky)